V. B. 272.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

EVRIPIDIS ELECTRA

Nunc primum in lucem edita.

Cum Priuilegio Pontificio, & Cæsareo ad Decennium.

ROMÆ. MDXXXXV.

Digitized by Google

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Digitized by Google

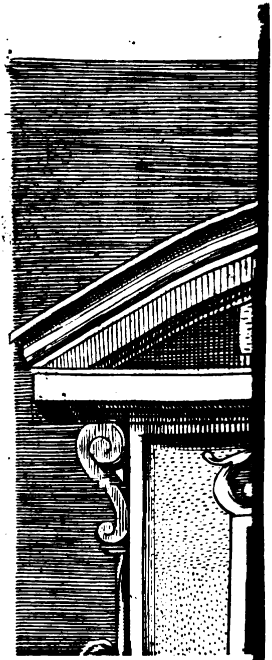

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

PETRVS VICTORIVS NICOLAO ARDINGHELLO CARDINALI SAL.

Viget adhuc in me Ardinghelle amplissime studium illud, quo superioribus annis valde flagraui: bonos auctores adiuuandi: nec cesso, quum per occupationes licet aliquid operæ, diligentiæque huic etiam parti literarũ dicare. Qui mei labores aliquando foras prodibunt, & aliquid vtilitatis, vt spero, studiosis bonarum artium adportabunt: Nunc quum in manus meas venerit Euripidis Electra, quæ adhuc in tenebris latuit, ac situ pene, carieque confecta erat, visum mihi est illam ad te mittere, quem, quamuis multis, magnisque negotiis distentum esse sciam, tamen toto animo literarum studia, & ingenuas artes amare cognoui. Arbitror.n. hoc munusculum tibi, & ob poematis excellentiam, & ob auctoris nobilitatem non parum gratum fore. tu vero quum ipse diligenter legeris, si tibi videbitur, aliis etiam legendam, ac formis quoque excudendam dabis. Quod quia te cunctis in rebus publicorum commodorum studiosum cognoui, omnino puto esse facturum. E tenebris autem illam primum eruerunt ingeniosi, eruditique adolescentes, Ciues nostri, Bartholomæus Barbadorus, ac Hieronymus Mēus, quum vetera huius poetæ exemplaria vt iam editas Tragœdias multis mendis scatentes, cum illis conferrent, vo

Digitized by Google

diq; conquirerent, ac sedulò illa pertractarent, statimq; ad me attulerunt: Quo duce illi in studiis literarũ vsi sunt. ipse posteà accuratè lectam, & nõ paucis locis purgatam (præcipuè autem personæ perturbatæ erant) quæ à te quoque legeretur, dignam esse existimaui. Quin autem illa Euripidis sit dubitari nõ posse arbitror, præterquam enim quod inter medias eius poetæ fabulas in vetustissimo codice interiecta est, testimonio antiquorũ scriptorum id liquido confirmatur, qui inde exempla sæpe sumunt. Stilus quoq; id, & elegantia Sermonis manifesto declarant. Vnde autem hoc boni, quicquid est, manauerit, significare etiam tibi, aliisq; non inutile existimaui, ne & illis sui laboris merces eriperetur, & vt quotidie magis, magisq; ad laudem ea degustata excitarentur. Nam quod tibi eam mittendam statui, non dici potest quantopere illi gauisi sint: Sunt enim mirum in modum amplitudinis, dignitatisq; tuæ amatores, & incredibiles animi tui dotes (vt debent) admirantur. Quod quum sua sponte faciant: cui enim cognita non est eruditio, probitas, humanitas, admirabilis quædam naturæ tuæ comitas, qua omnium animos, eorum etiam, qui te semel viderunt, tibi concilias? Faciunt etiam hortatu meo, ac crebra tuarum illarum præclarissimarum virtutum prædicatione. Ipse sane, quum semper te dilexerim, nũc vero tantis honorum gradibus merito auctum, colam; ac nonnulla, quæ non omnino vacua consilio mihi fuisse videntur, aliquando fecerim, nihil vnquam mihi sapientius fecisse videor, & in quo mihi magis placeam, quam quod mature ingenii tui diuinitatem perspexi, & exorientes laudes tuas quãtum potui, celebraui, demumq;

te mihi vnum præcipue semper obseruandum esse duxi. sed nimis prouectus sum, quum tamen paruam partem tuarum virtutum attigerim, amor autem idem ille, & ingens admiratio tui me vltra quàm nunc oportebat abripuit, atque asportauit. Vale, & me ama.

Florentiæ Pr. K. Mart. M. D. XLV.

ARGVMENTVM.

CÆSO per dolum Agamemnone, regnoque Arginorũ occupato Ægisthus, filios quoque ipsius interimere voluit. Orestes infans e media cæde à sorore Electra ereptus, seruo in aliam terram asportandus traditur. fœminis vitã socia facinoris Clytæmnestra ab adultero impetrauit, quarum alteram ferociorem quũ iam nubilem Ægisthus videret, periculum sibi inde creari existimans, nobili alicui dare nuptum recusauit, nec domi grandem iam tenere, metuens furtiuas nuptias, tutum esse credens, colono cuidam conciliauit, qui se indignum eo matrimonio intelligens, integram eam seruauit. Orestes adultus, & patris vlciscendi, & regni recuperandi cupidus, clàm in agrũ Argiuum se contulit, sororemque, quam extra vrbem viuere audierat inuenit. à qua quid fieri oporteret admonitus, vsus que opera veteris sui conseruatoris, manuque fidelis amici comitisque Pyladis, Ægisthum primum in agro imolantem necauit, deinde Clytæmnestram tractam in insidias ab Electra, interfecit. Quo parricidio perpetrato, statim ipsos vehementer pœnituit, quod toto pectore expetiuerant, fecisse. Con-

Digitized by Google

fectos filios ægritudine, ac se sceleris damnantes affines ipsis sanguine Castor, ac Pollux aduentu suo consolatur, & quid e re nata facere illos opus sit, docent, cunctaque plena maximarum perturbationum componunt.

Exitus igitur fabulæ ἀπὸ μηχανῆς, *ac similis admodum dissolutioni Orestis, quod enim hic faciunt Dioscuri, illic Apollo præstitit. Vtriusque autem finis, quum minime tristis sit (non male enim actum est cum superstitibus, ac voti pene compotes omnes facti sunt) magis proprius esse comædiæ, quàm tragediæ videtur: nam quod in argumento hic fingit poeta Colonum illũ ab virgine, quàm domi diu habuerit, se abstinuisse, non verisimile est, qđ tamen vitium ipse purgare summo studio conatur, quum eum, quamuis pauperem hominem, nobili stirpe natum dicit, vt generositas animi iniquitate fortunæ extingui non potuerit, præterea quum reformidasse eũ Orestem narrat, si quando reuertisset, ne pœnas illi daret violatæ sororis, sed etiam secum quoque illũ cogitasse demonstrat, non habuisse ius in alienam filiam Ægisthum, vt ratæ nuptiæ illæ vllo pacto esse potuerint. Siquid aliud huiuscemodi est in coagmentatione rerum, quod ratione careat, nec satis belle cohæreat, id eruditi, & ingeniosi viri videbunt: neque enim nunc nobis propositum est id accurate ostendere. Vtinam, vt hæc fabula partes quasdam habet elegantissimas, summoque artificio confectas: necnon optimarum, verissimarumque sententiarum tota plena est, ita reprehensione hac, culpaque vacaret, ac rectam* οἰκονομίαν *haberet.*

Digitized by Google

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν ὁρίοις τῆς Ἀργείας γῆς. ὁ δὲ Χορὸς, συνέστηκεν ἐξ Ἐπιχωρίων γυναικῶν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Αὐτουργὸς μυκηναῖος. Ἠλέκτρα. Ὀρέστης. Πυλάδης κωφὸν πρόσωπον. Χορός. Πρέσβυς. Ἄγγελος. Διόσκουροι.

Προλογίζει δὲ ὁ Αὐτουργός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ὦ γῆς παλαιὸν Ἄργος,
Ἰνάχου ῥοαί,
Ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ
χιλίαις Ἄρη,
Εἰς γῆν ἔπλευσε Τρῳά-
δ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ' εἰς τόδ' Ἄργος. ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
κἀκεῖ μὲν, εὐτυχοῦσιν· ἐν δὲ δώμασι,
θνῄσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλῳ,

καὶ τοῦ θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χερί.
χὠ μὲν, παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν,
ὄλωλεν: Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
ἄλοχον ἐκείνου τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
οὓς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν, ὅτ' εἰς τροίαν ἔπλει,
Ἄρσενά τ' Ὀρέστην, θῆλυ τ' Ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς,
μέλλοντ' Ὀρέστην χερὸς ὑπ' Αἰγίσθου θανεῖν,
Στροφίῳ τ' ἔδωκε φωκέων εἰς γῆν τρέφειν.
ἣ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν Ἠλέκτρα πατρός.
Ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος,
μνηστῆρες ᾔτουν ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
δείσας δὲ μή τῳ παῖδας Ἀργείων τέκοι,
Ἀγαμέμνονος ποινάτορας, εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθος, οὐδ' ἥρμοζε νυμφίῳ τινί.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν φόβου πολλοῦ πλέων,
μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
κτανεῖν σφ' ἐβουλεύσατ' ὠμόφρων: ἡ δ' ὅμως
μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγίσθου χερός.
εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ' ὀλωλότα,
παίδων δ' ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο
Αἴγισθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶπεν ὃς ἂν κτάνῃ·
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
δάμαρτα, πατέρων μὲν μυκηναίων ἄπο

γεγῶσιν, οὐ δὴ τοῦτό γ' ἐξελέγχομαι,
λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε· χρημάτων δὲ δὴ
» πένητες· ἔνθεν ἡ 'ὐγένει' ἀπόλλυται.
ὡς ἀσθενεῖ δοὺς, ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ' ἔχων ἀνὴρ,
εὕδοντ' ἂν ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
φόνον· δίκη τ' ἂν ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε.
ἣν οὔποτ' ἀνὴρ ὅδε (σύνοιδέ μοι Κύπρις)
ᾔσχυνεν εὐνῇ· παρθένος δ' ἔτ' ἐστὶ δή.
Αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαβὼν, ὑβρίζειν· οὐ κατάξιος γεγώς.
Στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολὼν,
γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσόψεται.
ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν εἰς οἴκους παρθένον, μὴ θιγγάνω,
γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
τὸ σῶφρον, ἴστω καὐτὸς αὖ τοιοῦτος ὤν.
ΗΛΕ. Ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφὲ,
ἐν ᾗ τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρα
φέρουσα πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι.
οὐ δή τι χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
ἀλλ' ὡς ὕβριν δείξωμεν Αἰγίσθου θεοῖς,
γόους τ' ἀφίην αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί.
ἡ γὰρ πανώλης Τυνδαρὶς, μήτηρ ἐμὴ,
ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει.

Εὐριπ. ἱππ. στεφ. πάρεργα ποιεῖν

συνεκκομίζειν. πόσων δὴ παισὶ πατρὰν ἡμαρτηκόσι συνεκκομίζειν κύπριν.

τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα,
πάρεργ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων.

αὐτου Τί γὰρ τάδ', ὦ δύστην', ἐμὴν μοχθεῖς χάριν,
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐκ ἀφίστασαι;

ἠλέ Ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον,
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρεισας κακοῖς.
» μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
» ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
δεῖ δή με κἀκέλευστον, εἰς ὅσον σθένω,
μόχθου 'πικουφίζουσαν ὡς ῥᾷον φέρῃς,
συνεκκομίζειν σοι πόνους. ἅλις δ' ἔχεις
τἄξωθεν ἔργα. τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν
» ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
» θύραθεν, ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς.

αὐτου Εἴ τοι δοκεῖ σοι στεῖχε, καὶ γὰρ οὐ πρόσω
πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἅμ' ἡμέρᾳ
βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν, σπερῶ γύας.
» Ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς, θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα,
» βίον δύναιτ' ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.

ὀρέ Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
πιστὸν νομίζω καὶ φίλον, ξένον τ' ἐμοί·
μόνος δ' Ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων,
πράσσοντ' ἃ πράσσω, δείν' ὑπ' Αἰγίσθου παθὼν,
ὅς μου κατέκτα πατέρα, χ' ἡ πανώλεθρος
μήτηρ. ἀφῖγμαι δ' ἐκ θεοῦ μυστηρίων

σόλοιον· οὐδεὶς ἐπὶ μόνῃ [illegible]
[illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] Ἀθηνᾶ [illegible] χεῖρα κινεῖ.

ξυλλέγειν βίον

Digitized by Google

βαίνειν πόδα

Ἀργεῖον οὖδας οὐδενὸς ξυνειδότος,
φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς,
δάκρυά τ' ἔδωκα, καὶ κόμης ἀπηρξάμην,
πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
λαθὼν τυράννους, οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυεῖν δ' ἁμίλλαιν ξυντιθεὶς ἀφικόμην,
πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ', ἵν' ἐκβάλω ποδὶ — ἢ ἵν' ἐμβάλω
ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν
ζητοῦντ' ἀδελφὴν (φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις
ζευχθεῖσαν οἰκεῖν, οὐδὲ παρθένον μένειν)
ὡς συγγένωμαι, καὶ φόνου συνεργάτιν
λαβὼν, τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
νῦν οὖν ἕως γὰρ λευκὸν ὄμμ' αἴρεται,
ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γάρ τις ἀροτὴρ, ἤ τις οἰκέτις γυνὴ,
φανήσεται νῷν, ἥντιν' ἱστορήσομεν,
εἰ τοῖσδε ναίει σύγγονος τόποισ' ἐμή.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε προσπόλων τινὰ,
πηγαῖον ἄχθος ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ
φέρουσαν, ἑζώμεσθα καὶ πυθώμεθα
Δούλης γυναικὸς ἤν τι δεξώμεσθ' ἔπος,
ἐφ' οἷσι Πυλάδη τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

ΗΛΕ. Σύντειν' ὥρα ποδὸς ὁρμάν. — Χοριαμβικά

ΣΤΡΟ. ὢ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.

ἰὼ μοί μοι.
ἐγενόμαν Ἀγαμέμνονος
κούρα, καί με τίκτε Κλυταιμνήστρα,
στυγνὰ Τυνδαρέου κόρα.
κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν
Ἠλέκτραν πολιῆται.
φεῦ φεῦ, σχετλίων πόνων,
καὶ στυγερᾶς ζωᾶς ὦ πάτερ.
σὺ δ' ἐν ἅδα δὴ
κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγεὶς
Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.
ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον.
ἄναγε πολύδακρυν ἁδονάν.
ἀλλ. γρ. Σύντειν' ὥρα ποδὸς ὁρμάν.
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
ἰὼ μοί μοι.
τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον ὦ
τλᾶμον σύγγονε λατρεύεις,
οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν
πατρῴαις τε πατρῴοις, ἐπὶ συμφοραῖς
ἀλγίσταισιν ἀδελφάν;
ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ
τᾷ μελέᾳ λυτήρ, ὦ ζεῦ ζεῦ,
πατρί θ' αἱμάτων
ἐχθίστων ἐπίκουρος, Ἄρ-
γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.

Digitized by Google

θὲς τόδε τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρα-
τὸς ἑλοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους
νυχίους ἐπορθροβοάσω,
ἰαχὰν ἀοιδάν, μέλος ἀΐδα, πάτερ
σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους·
οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἦμαρ
διέπομαι· κατὰ μὲν φίλαν
ὄνυχι τεμνομένα δέραν
χέρα τε κρᾶτ' ἀπὸ κούριμον τιθεμένα +
θανάτῳ σῷ.
ἒ ἒ· δρύπτε κάρα.
οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
ποταμίοις παρὰ χεύμασι
πατέρα φίλτατον καλεῖ,
ὀλόμενον δολίοις βρόχων
ἕρκεσιν, ὣς σὲ τὸν ἄθλιον
πάτερ ἐγὼ κατακλαίομαι,
λουτρὰ πανύστατ' ὑδρανάμενον χροΐ,
κοίτᾳ ἐν οἰκτροτάτᾳ θανάτου.
ἰώ μοι μοι,
πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς πάτερ,
πικρᾶς δ' ἐκ Τροίας ὁδοῦ βουλᾶς.
οὐ μίτραις σε γυνὴ
δέξατ', οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις
ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
Αἰγίσθου λώβαν θεμένα,

λιον ἔχειν ἀκοίταν.

Χορ. Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα ἤλυθον Ἠ-
λέκτρα ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλάν,
ἔμολέ τις, ἔμολε γαλακτοπότας ἀνὴρ
μυκηναῖος, οὐρειβάτας.
Ἀγγέλλει δ' ὅτι νῦν τριταίαν
καρύσσουσιν θυσίαν
Ἀργεῖοι· πᾶσαι δὲ παρ' Ἥραν
μέλλουσι παρθενικαὶ στείχειν.

Ἠλέ. Οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις φίλαι
θυμὸν, οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις
ὅρμοις ἐκπεπόταμαι
τάλαιν', οὐδὲ στᾶσα χοροὺς
Ἀργείαις ἅμα νύμφαις,
ἑλικτὸν κρούσω πόδ' ἐμὸν·
δάκρυσι χεύω,
δακρύων δέ μοι μέλει
δειλαίᾳ τὸ κατ' ἦμαρ.
σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν,
καὶ τρύχη τάδ' ἐμῶν πέπλων,
εἰ πρέποντ' Ἀγαμέμνονος
κούρᾳ, τᾷ βασιλείᾳ
τᾷ, Τροίᾳ θ' ἃ μου πατέρος
μέμναταί ποθ' ἁλοῦσα.

Χορ. Μεγάλα θεός. ἀλλ' ἴθι, καὶ παρ' ἐμοῦ
χρῆσαι πολύπηνα φάρεα δῦναι,

Digitized by Google

χρύσεά τε χάρισαι, πρόσθηματ' ἀγλαΐαις.
δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις,
μὴ τιμῶσα θεοὺς, κρατήσειν
» ἐχθρῶν; οὔτοι στοναχαῖς,
» ἀλλ' εὐχαῖς θεοὺς σεβίζου-
» σ', ἕξεις εὐαμερίαν ὦ παῖ.
Ἠλέ Οὐδεὶς θεῶν ἐνοπᾶς κλύει
τᾶς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.
Οἴμοι τοῦ καταφθιμένου,
τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,
ὅς που γᾶν ἄλλαν κατέχει
μέλεος, ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν, ἐν Ἀλκη[στιδι] 282 θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι
τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς.
αὐτὰ δ' ἐν χέρνησι δόμοις
ναίω ψυχὰν τακομένα,
δωμάτων πατρῴων φυγὰς,
Οὐρείας ναίουσ' ἐρίπνας.
μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φόνιος
ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ.
Χορ Πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει
Σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος, δόμοις τε σοῖς.
Ἠλέ Οἴμοι γυναῖκες ἐξέβην θρηνημάτων.
ξένοι τινὲς παρ' οἶκον οἵδ' ἐφεστίους
εὐνὰς ἔχοντες, ἐξανίστανται λόχου·
φυγῇ, σὺ μὲν κατ' οἶμον, εἰς δόμους δ' ἐγώ,

Digitized by Google

φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.
ὀρέ Μέν' ὦ τάλαινα· μὴ φρέσῃς ἐμὴν χέρα.
ἠλέ Ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, προσαιτῶ σε μὴ θανεῖν.
ὀρέ Ἄλλοισ' ἂν κτάνοιμι μᾶλλον ἐχθίοις σέθεν.
ἠλέ Ἄπελθε· μὴ ψαῦ', ὧν σὲ μὴ ψαύειν χρεών.
ὀρέ Οὐκ ἔσθ' ὅτου θίγοιμ' ἂν ἐνδικώτερον.
ἠλέ Καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λόχος σ' ἐμοῖς;
ὀρέ Μεῖνασ' ἄκουσον καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
ἠλέ Ἕστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.
ὀρέ Ἥκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.
ἠλέ Ὦ φίλτατ', ἄρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;
ὀρέ Ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω.
ἠλέ Εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων.
ὀρέ Κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν.
ἠλέ Ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;
ὀρέ Οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.
ἠλέ Ἦ που σπανίζων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου;
ὀρέ Ἔχει μέν· ἀσθενὴς δὲ δὴ φθόνων ἀνήρ.
ἠλέ Λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθες ἐκ κείνου φέρων;
ὀρέ Εἰ ζῇς· ὅπου τε ζῶσα συμφορὰς ἔχεις.
ἠλέ Οὐκοῦν ὁρᾷς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.
ὀρέ Λύπαισί τε σαυτὴν τέτηκας ὥστε με στένειν.
ἠλέ Καὶ κρᾶτα, πλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ.
ὀρέ Δάκνει σ' ἀδελφός, ὅ τε θανὼν ἴσως πατήρ;
ἠλέ Οἴμοι· τί γάρ μοι τῶνδέ γ' ἐστὶ φίλτερον;
ὀρέ Φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς;

ἠλέ Ἀπόντ᾽ ἐκεῖνον, οὐ παρόνθ᾽ ἡμῖν φίλον.
ὀρέ Ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ᾽ ἄστεως ἑκάς;
ἠλέ Ἐγημάμεσθ᾽ ὦ ξεῖνε θανάσιμον γάμον.
ὀρέ ᾤμωξ᾽ ἀδελφὸν σόν. μυκηναίων τίνα; — Π. καὶ τίνι; ἵνα ὁ τῶν μυκηναίων τινὶ ἐγημήθης
ἠλέ Οὐχ ᾧ πατήρ μ᾽ ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
ὀρέ Εἴφ᾽, ὡς ἀκούσας σῷ κασιγνήτῳ λέγω.
ἠλέ Ἐν τοῖς δ᾽ ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.
ὀρέ Σκαφεύς τις ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων;
ἠλέ Πένης ἀνὴρ γενναῖος, ἔστ᾽ ἐμ᾽ εὐσεβής.
ὀρέ Ἡ δ᾽ εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει;
ἠλέ Οὐ πώποτ᾽ εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.
ὀρέ Ἅγνευμ᾽ ἔχων τι θεῖον, ἤ σ᾽ ἀπαξιῶν;
ἠλέ Γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου.
ὀρέ Καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
ἠλέ Οὐ κύριον τὸν δόντα μ᾽ ἡγεῖται ξένε.
ὀρέ Ξυνῆκ᾽· Ὀρέστῃ μήποτ᾽ ἐκτίσῃ δίκην.
ἠλέ Τοῦτ᾽ αὐτὸ ταρβῶν· πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.
ὀρέ Φεῦ.
Γενναῖον ἄνδρ᾽ ἔλεξας· εὖ τε δραστέον.
ἠλέ Εἰ δήποτ᾽ ἥξει γ᾽ εἰς δόμους ὁ νῦν ἀπών.
ὀρέ Μήτηρ δέ σ᾽ ἡ τεκοῦσα ταῦτ᾽ ἠνέσχετο;
ἠλέ » Γυναῖκες ἀνδρῶν ὦ ξέν᾽, οὐ παίδων φίλαι. «
ὀρέ Τίνος δέ σ᾽ οὕνεχ᾽ ὕβρισ᾽ Αἴγισθος τάδε; «
ἠλέ Τεκεῖν με βούλετ᾽ ἀσθενῆ, τοιῷδε δούς.
ὀρέ Ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
ἠλέ Τοιαῦτ᾽ ἐβούλευσ᾽, ὧν ἐμοὶ δοίη δίκην. «

Digitized by Google

ὀρε. Οἶδεν δ' ὁ σοῦ ζῆν παρθένον μισφόρος πόσις;
ἠλε. οὐκ οἶδε. σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν.
ὀρε. αἵδ' οὖν φίλαι σοι τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;
ἠλε. ὥστε στέγειν τε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
ὀρε. τί δῆτ' Ὀρέστης πρὸς τόδ' Ἄργος ἢν μόλῃ;
ἠλε. ἤρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή.
ὀρε. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;
ἠλε. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατήρ.
ὀρε. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
ἠλε. ταὐτῷ γε πελέκει, τῷ, πατὴρ ἀπώλετο.
ὀρε. λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τἀπὸ σοῦ;
ἠλε. θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐπισφάξασ' ἐμῆς.
ὀρε. φεῦ.
εἴθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
ἠλε. ἀλλ' ὦ ξέν', οὐ γνοίην ἂν, εἰσιδοῦσά νιν.
ὀρε. νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύχθης νέου.
ἠλε. εἷς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.
ὀρε. ἆρ' ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
ἠλε. πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.
ὀρε. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
ἠλε. ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.
» ὀρε. οἴμοι τόδ' οἷον εἶπας. αἴσθησις γὰρ οὖν
» κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
λέξον δ', ἵν' εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω
λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.
» ἔνεστι δ' οἶκτος, ἀμαθίᾳ μὲν οὐδαμοῦ

ἠ. τοῖς σοφοῖσι καὶ σοφῶν· οὐ γὰρ οὖν ἄχρημον
» γνώμην μὲν εἶναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.
χορ. κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ' ἔρον ψυχῆς ἔχω·
πρόσω γὰρ ἄστεως οὖσα τὴν πόλιν κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
ἠλέ. λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή. χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν
τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς, κἀμοῦ πατρός.
ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω ξένε
ἄγγελλ' Ὀρέστῃ τἀμὰ κἀκείνου κακά·
πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
πίνῳ θ' ὅσῳ βέβριθ', ὑπὸ στέγαισί τε
οἵαισι ναίω, βασιλικῶν ἐκ δωμάτων.
αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἢ γυμνὸν ἕξω σῶμα, καὶ στερήσομαι.
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη.
ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη.
ἀναίνομαι δὲ γυναῖκας, οὖσα παρθένος.
ἀναίνομαι δὲ Κάστορ', ᾧ πρὶν εἰς θεοὺς
ἐλθεῖν, ἐμὲ μνήστευον, οὖσαν ἐγγενῆ.
μήτηρ δ' ἐμὴ Φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἕδραις Ἀσιήτιδες
δμῶαι στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
Ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι
πόρπαισιν. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
μέλαν σέσηπεν. ὃς δ' ἐκεῖνον ἔκτανεν,
εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρί.

Καὶ σκῆπτρ' ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐστρατηλάτει,
Μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
Ἀγαμέμνονος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος,
14 Οὐ πώποτ', οὐ χοάς, οὐδὲ κλάδα μυρσίνης
ἔλαβε. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.
μέθῃ δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
ὁ κλεινός, ὡς λέγουσιν, ἐνθρώσκει τάφῳ,
Πέτροις τε λεύει μνῆμα λάινον πατρός,
καὶ τοῦτο τολμᾷ τοὔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν.
Ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἆρά σοι τύμβῳ καλῶς
παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
ἀλλ' ὦ ξέν' ἱκετεύω σ' ἀπάγγειλον τάδε.
πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν· ἑρμηνεὺς δ' ἐγώ,
αἱ χεῖρες, ἡ γλῶσσ', ἡ ταλαίπωρός τε φρὴν,
κάρα τ' ἐμὸν ξυρηκὲς, ὅ τ' ἐκεῖνον τεκών.
Αἰσχρὸν γὰρ εἰ πατὴρ μὲν ἐξεῖλε Φρύγας,
ὁ δ' ἄνδρ' ἕν' εἷς ὤν, οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκὼς, κἀξ ἀμείνονος πατρός.
χορ Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὡρμημένον.
αὐτου ἔα, τίνας τούσδ' ἐν πύλαισιν ὁρῶ ξένους;
τίνος δ' ἕκατι τάσδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας
» προσῆλθον; ἦ μου δεόμενοι; γυναικί τοι
» αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν.
ἠλε Ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοί,
τὸν ὄντα δ' εἴσῃ μῦθον. οἵδε γὰρ ξένοι

Digitized by Google

Ἤκουσ' Ὀρέστου πρὸς σὲ κήρυκες λόγων.
ἀλλ' ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
αὐτου Τί φασιν; ἁνὴρ ἔστι, καὶ λεύσσει φάος;
ἠλέ Ἔστιν λόγῳ γοῦν, φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί.
αὐτου Ἦ καί τι πατρὸς σῶν τε μέμνηται κακῶν;
ἠλέ Ἐν ἐλπίσι ταῦτ', ἀσθενὴς φεύγων ἀνήρ.
αὐτου Ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀπορρήτων λόγον;
ἠλέ Σκοποὺς ἔπεμψε τούσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
αὐτου Οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.
ἠλέ Ἴσασιν. οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεές.
αὐτου Οὐκοῦν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀναπτύσσειν πύλας.
Χωρεῖτ' εἰς οἴκους· ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
Αἴρεσθ' ὀπαδοὶ τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων,
καὶ μηδὲν ἀντείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρός. καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.
ὀρέ Πρὸς θεῶν ὅδ' ἁνήρ, ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σούς, Ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;
ἠλέ Οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.
ὀρέ Φεῦ.
» οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν.
» ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
» ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
» τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' ἐκ κακῶν τέκνα.
» λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,

» γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἄρα χρήσεται κριτῇ.
» ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
» πενία, διδάσκει γ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.
ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα.
οὗτος γὰρ ἁνὴρ, οὔτ' ἐν Ἀργείοις μέγας,
οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὤν, ἄριστος ηὑρέθη.
» οὐ μὴ φρονήσεθ' οἱ κενῶν δοξασμάτων
» πλήρεις πλανᾶσθε· τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτούς
» κρινεῖτε καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς.
» οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ,
» καὶ δώμαθ'· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν,
» ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν· οὐδὲ γὰρ δορὶ
» μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·
» ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο, κἀν εὐψυχίᾳ.
ἀλλ' ἄξιος γὰρ ὅ τε παρὼν, ὅ τ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὗπερ οὕνεχ' ἥκομεν·
δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις. χωρεῖν χρεὼν
δμῶας δόμων τῶνδ' ἐντός· ὡς ἐμοὶ πένης
εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.
αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων,
ἐβουλόμην δ' ἂν εἰ κασίγνητός με σὸς

εἰς δυστυχοῦν πατρὸς τὴν δυστυχῶν δόμοις.
» ἴσως ἂν ἔλθοι· Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
» χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.
χορ Νῦν ἢ πάροιθεν μᾶλλον Ἠλέκτρα χαρᾷ
θερμαινόμεσθα καρδίαν. ἴσως γὰρ ἂν
μόλις προβαίνουσ᾽ ἡ τύχη, σταίη καλῶς.
ἠλε ὦ τλῆμον, εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν,
τί τούσδ᾽ ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ ξένους;
αὐτου τί δ᾽ εἴπερ εἰσίν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
οὐκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μή, στέρξουσ᾽ ὁμῶς;
ἠλε ἐπεὶ νῦν ἐξήμαρτες, ἐν σμικροῖσιν ὤν,
ἔλθ᾽ ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλου πατρός·
ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὅρους
τέμνοντα γαίας, Σπαρτιάτιδός τε γῆς,
ποίμναις ὁμαρτεῖ, πόλεως ἐκβεβλημένος.
κέλευε δ᾽ αὐτὸν τόνδ᾽, εἰς δόμους ἀφιγμένον,
ἐλθεῖν· ξένων τ᾽ εἰς δαῖτα πορσῦναί τινα.
ἡσθήσεταί τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς,
ζῶντ᾽ εἰσακούσας παῖδ᾽, ὃν ἐκσώζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρώων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν ἄν τι· πικρὰ δ᾽ ἀγγείλαιμεν ἄν,
εἰ ζῶντ᾽ Ὀρέστην ἡ τάλαιν᾽ αἴσθοιτ᾽ ἔτι.
αὐτου Ἀλλ᾽ εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ᾽ ἀπαγγελῶ λόγους
γέροντι, χώρει δ᾽ εἰς δόμους ὅσον τάχος.
» καὶ τἄνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνὴ
» χρῄζουσ᾽ ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα.

Ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτά γ' ἐν δόμοις ἔτι,
ὥσθ' ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς.
» ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι,
» σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος.
» ξένοις τε δοῦναι, σῶμά τ' εἰς νόσον πεσὸν
» δαπάναισι σῶσαι. τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
» εἰς μικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
» ὁ πλούσιός τε χ' ὠ πένης, ἴσον φέρει.

χοριαμβικά. χορ. στρο.

Κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἔμβατε τροίαν
τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς,
πέμπουσαι χορούς μετὰ Νηρηΐδων·
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρώραις κυανεμβόλοι-
σιν εἱλισσόμενος,
πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
κοῦφον ἅλμα ποδῶν Ἀχιλῆ,
σὺν Ἀγαμέμνονι τροίας
ἐπὶ Σιμουντίδας ἀκτάς.

ἀντιστρο.

Νηρῆδες δ' εὐβοΐδας ἄκρας λιποῦσαι,
Ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων
μόχθους ἀσπιστὰς ἔφερον τευχέων,
ἀνά τε Πήλιον, ἀνά τε περυμνὰς
ὄσσας ἱερὰς νάπας
νυμφαίας σκοπιὰς,
κόρας μάτευσ' ἔνθα πατὴρ
ἱππότας τρέφεν Ἑλλάδι φῶς

Θέτιδος εἰνάλιοι χορόν,
ταχύπορον πόδ' Ἀχιλέα
στρ. Ἰλιόθεν δ' ἔκλυόν τινος ἐν
λιμέσιν ναυπλίοισι βεβῶτος,
τᾶς σᾶς ὦ Θέτιδος παῖ
κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ
τοιάδε σήματα,
δείματα φρύγια, τετύχθαι.
περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἕδρᾳ,
Περσέα λαιμοτόμαν ὑπὲρ ἁλὸς
ποτανοῖσι πεδίλοι-
σι φυὰν γοργόνος ἴσχειν
διὸς ἀγγέλῳ σὺν Ἑρμᾷ,
τῷ Μαίας ἀγροτῆρι κούρῳ·
ἀντιστρ. ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει
φαέθων κύκλος ἀελίοιο,
ἵπποις ἂμ πτεροέσσαις
ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροί,
Πλειάδες, ὑάδες,
Ἕκτορος ὄμμασι τροπαῖοις·
ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει
σφίγγες ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν
φέρουσαι· περιπλεύρῳ
δὲ κύτει, πύρπνοος ἔσπευ-
δε δρόμῳ λέαινα, χαλαῖς
πειρηναῖον ὁρῶσα πῶλον.

Digitized by Google

ἐπῳδ. εἰ δὲ δορὶ φονίῳ, τετραβάμονες
ἵπποι ἔπαλλον,
κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις.
τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων
ἔκανεν ἀνδρῶν
τυνδαρὶς σὰ λέχεα,
κακόφρων κούρα.
τοιγάρ σέ ποτ' οὐρανίδαι
πέμψουσι θανάτοισι· καὶ
ἔτι ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν
ὄψομ' αἷμα χυθὲν σιδάρῳ.

πρεσ. Ποῦ ποῦ νεᾶνις, πότνι' ἐμὴ, δέσποινά τε,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;
ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει,
ῥυσῷ γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί.
ὅμως δὲ πρός γε τοὺς φίλους ἐξελκυστέον
διπλῆν ἄκανθαν, καὶ παλίρροπον γόνυ.
ὦ θύγατερ· ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ,
ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε·
στεφάνους τε, τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα·
παλαιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε,
ὀσμῇ κατῆρες, μικρὸν, ἀλλ' ἐπεισβαλεῖν
ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ.
ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' εἰς δόμους,
ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων, κόρας·

δακρύοισι τέγξαι᾽, ἀπομόρξασθαι θέλω.
ἠλέ. τί δ᾽ ὦ γεραιὲ διάβροχον τόδ᾽ ὄμμ᾽ ἔχεις;
μῶν τἀμὰ διὰ χρόνου σ᾽ ἀνέμνησαν κακά;
ἢ τὰς Ὀρέστου τλήμονας φυγὰς στένεις,
καὶ πατέρα τὸν ἐμὸν, ὅν ποτ᾽ ἐν χεροῖν ἔχων,
ἀνόνητ᾽ ἔθρεψας σοί τε, καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
πρεσ. ἀνόνητ᾽· ὅμως δ᾽ οὖν τοῦτό γ᾽ οὐκ ἠνεσχόμην.
ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ᾽ ὁδοῦ,
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ᾽, ἐρημίας τυχών·
σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεισα· τύμβῳ δ᾽ ἀμφέθηκα μυρσίνας.
πυρᾶς δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῆς οἶν μελάγχιμον πόκῳ
σφάγιον ἐσεῖδον, αἷμά τ᾽ οὐ πάλαι χυθέν·
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους·
καὶ θαύμασ᾽ ὦ παῖ, τίς ποτ᾽ ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν· οὐ γὰρ Ἀργείων γέ τις.
ἀλλ᾽ ἦλθ᾽ ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθρᾳ·
μολὼν δ᾽, ἐθαύμασ᾽ ἄθλιον τύμβον πατρός.
σκέψαι δὲ χαίτην, προστιθεῖσα σῇ κόμῃ,
εἰ χρῶμα τ᾽ αὐτῆς κουρίμης ἔσται τριχός·
φιλεῖ γὰρ αἷμα ταὐτὸν οἷς ἂν ᾖ πατρὸς
τὰ πόλλ᾽ ὁμοῖα σώματος πεφυκέναι.
ἠλέ. οὐκ ἄξι᾽ ἀνδρὸς ὦ γέρον σοφοῦ λέγεις·
εἰ κρυπτὸν εἰς γῆν τήνδ᾽ ἂν Αἰγίσθου φόβῳ
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος;

Digitized by Google

ὁ μὲν, παλαιστραῖς ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφείς·
ὁ δὲ, κτενισμοῖς θῆλυς. ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους,
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταὐτοῦ γέρον.
πρεσ Σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ', ἀρβύλης σκέψαι βάσιν
εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται τέκνον.
ἠλέ Πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
γαίας, ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε,
δυεῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἂν· οὐ γένοιτ' ἴσος·
ἀνδρός τε καὶ γυναικὸς, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
πρεσ Οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολὼν,
κερκίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς·
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;
ἠλέ Οὐκ οἶσθ' Ὀρέστης ἡνίκ' ἐξέπιπτε χθονὸς
νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν, τότ' ὢν παῖς, νῦν ταῦτ' ἂν ἔχοι φάρη;
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι.
ἀλλ' ἤ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτείρας ξένος
ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοποὺς λαθὼν χθονός.
πρεσ Οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
αὐτοὺς, ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.
ἠλέ Οἵδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδί.
πρεσ Ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν· ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
" πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶ κακοί.
ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.
ὀρέ Χαῖρ' ὦ γεραιέ. τοῦ ποτ' Ἠλέκτρα τόδε

παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλου κυρεῖ;
ἠλε. Οὗτος τὸν ἁμὸν πατέρ' ἔθρεψεν, ὦ ξένε.
ὀρε. τί φής; ὅδ' ὃς σὸν ἐξέθρεψε σύγγονον;
ἠλε. Ὅδ' ἐσθ' ὁ σώσας κεῖνον· εἴπερ ἔστ' ἔτι.
ὀρε. Ἔα,
τί μ' εἰσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ', ἢ προσεικάζει μέ τῳ;
ἠλε. Ἴσως Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων.
ὀρε. φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
ἠλε. καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα, θαυμάζω ξένε.
πρεσ. ὦ πότνι' εὔχου θύγατερ Ἠλέκτρα θεοῖς.
ἠλε. τί τῶν ἀπόντων, ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
πρεσ. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεός.
ἠλε. ἰδοὺ καλῶ θεούς· ἢ τί δὴ λέγεις γέρον;
πρεσ. βλέψον νυν εἰς τόνδ' ὦ τέκνον τὸν φίλτατον.
ἠλε. πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' εὖ φρονῇς.
πρεσ. οὐκ εὖ φρονῶ 'γὼ, σὸν κασίγνητον βλέπων;
ἠλε. πῶς εἶπας ὦ γεραιὲ ἀνέλπιστον λόγον;
πρεσ. ὁρᾶν Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος.
ἠλε. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν, ᾧ πείσομαι;
πρεσ. Οὐλὴν παρ' ὀφρὺν, ἥν ποτ' ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων, σοῦ μεθ' ᾑμάχθη πεσών.
ἠλε. πῶς φής; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.
πρεσ. ἔπειτα μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις;
ἠλε. ἀλλ' οὐκέτ' ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανείς,

Digitized by Google

ἔχω σ' ἀέλπτως—
ὀρε. —κἀξ ἐμοῦ γ' ἔχῃ χρόνῳ.
ἠλε. οὐδέποτ' ἔδοξα—
ὀρε. —οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.
ἠλε. ἐκεῖνος εἶ σύ; —
ὀρε. —σύμμαχός γέ σοι μόνος.
ἢν δ' ἐκσπάσωμαί γ' ὃν μετέρχομαι, βόλον.
ἠλε. πέποιθα δ'· ἢ χρὴ μηκέτ' ἡγεῖσθαι θεούς,
εἰ τἄδικ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.
ἀντισπαστικοί χορ. ἔμολες, ἔμολες ὦ χρόνιος ἁμέρα.
στρο. κατέλαμψας. ἔδειξας ἐμφανῆ
πόλει πυρσὸν· ὃς παλαιᾷ φυγᾷ
πατρίων ἀπὸ δωμάτων
τάλας ἀλαίνων ἔβας.
θεὸς αὖ θεὸς ἁμετέραν τις ἄγει
νίκαν ὦ φίλα,
ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον, ἵει
λιτὰς εἰς θεούς.
τύχᾳ σοι τύχᾳ
κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν.
ὀρε. εἶεν, φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὖθις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ' ὦ γεραιὲ, καίριος γὰρ ἤλυθες,
λέξον τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρὸς,
μητέρα τε κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων.
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;

Digitized by Google

ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῷ συγγένωμαι, νύχιος, ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
πρεσ. ὦ τέκνον, οὐδεὶς δυστυχοῦντί σοι φίλος.
» εὕρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται τόδε,
» κοινῇ μετασχεῖν τἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνῄρησαι φίλοις,
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλυών·
ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ,
πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
ὀρέ. τί δῆτα δρῶντες, τοῦ δ' ἂν ἐξικοίμεθα;
πρεσ. κτανὼν Θυέστου παῖδα, σήν τε μητέρα.
ὀρέ. ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;
πρεσ. τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντὸς, οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.
ὀρέ. φρουραῖς κέκασται, δεξιαῖς τε δορυφόρων.
πρεσ. ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε, κοὐχ εὕδει σαφῶς.
ὀρέ. εἶεν. σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον γέρον.
πρεσ. κἀμοῦ γ' ἄκουσον, ἄρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι
ὀρέ. ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.
πρεσ. Αἴγισθον εἶδον, ἡνίχ' εἷρπον ἐνθάδε.
ὀρέ. προσηκάμην τὸ ῥηθέν. ἐν ποίοις τόποις;
πρεσ. ἀγρῶν πέλας τῶνδ', ἱπποφορβίων ἔπι.
ὀρέ. τί δρῶνθ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδας ἐξ ἀμηχάνων.
πρεσ. νύμφαις ἐπόρσυν' ἑορτὴν, ὡς ἔδοξέ μοι.
ὀρέ. τροφεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
πρεσ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, βουσφαγεῖν ὡπλίζετο.

ὀρέ Ποίων μετ' ἀνδρῶν, ἢ μόνος δμώων μέτα;
πρεσ οὐδεὶς παρῆν ἀργεῖος· οἰκεία δὲ χείρ.
ὀρέ Ἦ πού τις, ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν γέρον;
πρεσ δμῶες μέν εἰσιν, οἵ σε γ' οὐκ εἶδόν ποτε.
ὀρέ ἡμῖν δ' ἂν εἶεν εἰ κρατοῖμεν εὐμενεῖς.
πρεσ δούλων γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
ὀρέ πῶς οὖν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;
πρεσ στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.
ὀρέ ὁδὸν γὰρ αὐτὴν ὡς ἔοικ' ἀγροὺς ἔχει.
πρεσ ὅθεν ἰδών σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
ὀρέ πικρόν γε συνθοινάτορ', ἢν θεὸς θέλῃ.
πρεσ τοὐνθένδε πρὸς τὸ πῖπτον αὐτὸς ἐννόει.
ὀρέ καλῶς ἔλεξας· ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;
πρεσ Ἄργει· παρέσται δ' ἐν πόσει θοίνην ἔπι.
ὀρέ τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξωρμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
πρεσ ψόγον τρέμουσα δημοτῶν, ἐλείπετο.
ὀρέ ξυνῆκ'· ὕποπτος οὖσα γινώσκει πόλει.
πρεσ τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.
ὀρέ πῶς οὖν ἐκείνην, τόνδε τ' ἐν ταυτῷ κτενῶ;
ἠλέ ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.
ὀρέ καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
ἠλέ ὑπηρετείτω μὲν δυεῖν ὄντοιν, ὅδε.
πρεσ ἔσται τάδ'· εὑρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
ἠλέ λέγ' ὦ γεραιὲ τάδε Κλυταιμνήστρᾳ μολών·
λεχώ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἄρσενος τόκῳ.
πρεσ πότερα πάλαι τεκοῦσαν, ἢ νεωστὶ δή;

ἐξαιτήσομαι
ἐξαρτίσομαι

Digitized by Google

ἠλέ. λέγ᾽ ἡλίους ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχώ.
πρεσ καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
ἠλέ ἥξει κλύουσα λόχι᾽ ἐμοῦ νοσήματα.
πρεσ πόθεν; τί δ᾽ αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς, τέκνον;
ἠλέ ναί· καὶ δακρύσει γ᾽ ἀξίωμ᾽ ἐμῶν τόκων.
πρεσ ἴσως· πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγε.
ἠλέ ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.
πρεσ καὶ μὴν ἐπ᾽ αὐτάς γ᾽ εἰσίω δόμων πύλας.
ἠλέ οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾅδου τόδε.
πρεσ εἰ γὰρ θάνοιμι, τοῦτ᾽ ἰδὼν ἐγώ ποτε.
ἠλέ πρώτιστα μέν νυν τῷδ᾽ ὑφήγησαι, γέρον.
πρεσ Αἴγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς.
ἠλέ ἔπειτ᾽ ἀπάντων μητρὶ τἀπ᾽ ἐμοῦ φράσον.
πρεσ ὥστ᾽ αὐτά γ᾽ ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.
ἠλέ σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἴληχας φόνου.
ὀρέ στείχοιμ᾽ ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίνοιθ᾽ ὁδοῦ.
πρεσ καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ᾽ ἂν οὐκ ἀκουσίως.
ὀρέ ὦ Ζεῦ πατρῷε, καὶ τροπαῖ᾽ ἐχθρῶν ἐμῶν,
οἴκτειρέ θ᾽ ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν.
ἠλέ οἴκτειρε δῆτα σοῦ γε φύντας ἐκγόνους.
ὀρέ ἥρα τε βωμῶν ἣ μυκηναίων κρατεῖς,
νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι᾽ αἰτούμεθα.
ἠλέ δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
ὀρέ σύ τ᾽ ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ,
καὶ γῆ τ᾽ ἄνασσα, χεῖρας ᾗ δίδωμ᾽ ἐμάς,
ἄμυν᾽ ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.

Digitized by Google

νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών,
οἵπερ γε σὺν σοὶ φρύγας ἀνάλωσαν δορί.
ἤκουσας, ὡς δείν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών,
χ' ὅσοι στυγοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.

ἠλε. Πάντ' οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ, στείχειν δ' ἀκμή.
καί σοι προφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγισθον θανεῖν·
ὡς εἰ παλαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσῇ,
τέθνηκα κἀγώ, μή δέ με ζῶσαν λέγε,
παίσω κάρα γὰρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
δόμων δ' ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.
ὡς ἢν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχὴς σέθεν,
ὀλολύξεται πᾶν δῶμα· θνήσκοντος δέ σου,
τἀναντί' ἔσται τῶνδε. ταῦτά σοι λέγω.

ὀρε. πάντ' οἶδα. ἠλε. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρή.
ὑμεῖς δέ μοι γυναῖκες εὖ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε. φρουρήσω δ' ἐγὼ
πρόχειρον ἔγχος, χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ.
οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖσι νικωμένη,
δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.

Ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος Ἀργείων
ὀρέων ποτὲ κληδὼν
ἐν πολιαῖσι μένει φήμαις.
εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις
Πᾶνα μοῦσαν ἡδύθροον
πνέοντ' ἀγρῶν ταμίαν
χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον.

Digitized by Google

πορεῦσαι. πετεινοῖς τ' ἐπιστὰς
κάρυξ ἰάχει βαράθροις,
ἀγορὰ ἀγορὰ μυκηναῖ-
οι στείχετε, μακαρίων
ὀψόμενοι τυράννων
φάσματα, δείματα· χοροὶ δ' ἀτρειδᾶν
ἐγέραιρον οἴκους.
ἀντιστρο. θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι.
σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστυ
πῦρ ἐπιβώμιον ἀργείων.
λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει
κάλλιστον, μουσᾶν θεράπων.
μολπαὶ δ' ηὔξοντ' ἐραταὶ
χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι
θυέστου· κρυφίαις γὰρ εὐναῖς
πείσας ἄλοχον φίλαν
ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
δώματα· νεόμενος
δ' εἰς ἀγόρους ἀυτεῖ τὰν κερό-
εσσαν ἔχειν χρυσεόμαλλον
κατὰ δώματα ποίμναν.
στροφ. τότε δὴ τότε φαεινὰς
ἄστρων μετέβαλλεν ὁδοὺς
Ζεὺς, καὶ φέγγος ἀελίου,
λευκόν τε πρόσωπον ἀοῦς.
τὰ δ' ἕσπερα νῶτ' ἐλαύνει

θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ.
νεφέλαι δ' ἔνυδροι πρὸς ἄρκτον,
ξηραί τ' ἀμμωνίδες ἕδραι
φθείνουσ' ἄπειροι δρόσου καλλί-
στων ὄμβρων Διόθεν στερεῖσαι·
ἀντιστρ. λέγεται (τὰν δὲ πίστιν
σμικρὰν παρ' ἔμοιγ' ἔχει)
στρέψαι θερμὰν ἀελίου
χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαν-
τα δυστυχίᾳ βροτείῳ,
θνατᾶς ἕνεκεν δίκας.
φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι,
κέρδος δὲ πρὸς θεῶν θεραπείαις,
ὧν οὐ μνασθεῖσα πόσιν κτείνεις
κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.
ἔα, ἔα.
ἴαμβοι. γ̄. φίλαι, βοῆς ἠκούσατ'; ἢ δοκὼ κενὴ
ὑπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
ἰδοὺ τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται·
δέσποιν' ἄμειψον δώματ' Ἠλέκτρα τάδε.
ἠλέ. φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;
χορ. οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν, φόνιον οἰμωγὴν κλύω.
ἠλε. ἤκουσα κἀγώ. τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.
χορ. μακρὰν γὰρ ἕρπει γῆρυς, ἐμφανής γε μήν.
ἠλέ. ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν;
χορ. οὐκ οἶδα. πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.

Digitized by Google

ἠλε. σφαγὴν αὐτεῖς τήνδε μοι. τί μέλλομεν;
χορ. ἔπισχ', σαφῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν.
ἠλε. οὐκ ἔστι. νικώμεσθα. ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
χορ. ἥξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.
ἀγγ. ὦ καλλίνικοι παρθένοι μυκηνίδες,
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ.
Αἴγισθον. ἀλλὰ θεοῖσιν εὔχεσθαι χρεών.
ἠλε. τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;
ἀγγ. οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;
ἠλε. ὦ φίλτατ', ἔκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου. νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή.
τί φής; τέθνηκε πατρὸς γ' ἐμοῦ στυγνὸς φονεύς;
ἀγγ. τέθνηκε. δίς σοι ταῦθ' ἅ γοῦν βούλει, λέγω.
ὦ θεοί, δίκη τε πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.
ἠλε. ποίῳ τρόπῳ δὲ, καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου
κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.
ἀγγ. ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
εἰσβάντες ᾖμεν δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν,
ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν μυκηναίων ἄναξ,
κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβὼς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρᾳ πλόκους.
ἰδών τ' αὐτεῖ. χαίρετ' ὦ ξένοι. τίνες;
πόθεν, πορεύεσθέ τ' ἐκ ποίας χθονός;
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης. θεσσαλοί. πρὸς δ' ἀλφειὸν
θύσοντες ἐρχόμεσθ' ὀλυμπίῳ διί.

Digitized by Google

κλύων δὲ τοῦτ' Αἴγισθος, ἐννέπει τάδε·
νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνης γενέσθαι, τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
νύμφαις· ἑῷοι δ' ἐξαναστάντες λέχους,
εἰς ταυτὸν ἥξετ'. ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών.
ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε.
λούτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω,
ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
ἀλλ' εἶπ' Ὀρέστης, ἀρτίως ἡγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεών
Αἴγισθ', ἕτοιμοι, κοὐκ ἀπαρνούμεσθ' ἄναξ.
τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον
λόγχας δὲ θέντες, δεσπότου φρουρήματα,
δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας.
οἱ μὲν, σφάγι' ἔφερον· οἱ δ', ᾖρον κανᾶ.
ἄλλοι δὲ, πυρὰν ἧπτον. ἀμφί τ' ἐσχάρας
λέβητας ὤρθουν. πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν,
ἔβαλλε βωμούς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη.
νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν,
καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς.
λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς,

Digitized by Google

τἀναντί᾽ ηὔχετ᾽, οὐ γεγωνίσκων λόγοις,
λαβεῖν πατρῷα δώματ᾽. ἐκ κανοῦ δ᾽ ἑλὼν
Αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα
τεμὼν, ἐφ᾽ ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.
κἄσφαξ᾽ ἐπ᾽ ὤμων μόσχον ὡς ἦραν χεροῖν
δμῶες. λέγει δὲ σῷ κασιγνήτῳ τάδε.
ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι Θεσσαλοῖς
εἶναι τόδ᾽, ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς,
ἵππους τ᾽ ὀχμάζει. λάβε σίδηρον ὦ ξένε,
δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ Θεσσαλῶν.
ὁ δ᾽ εὐκρότητον Δωρίδ᾽ ἁρπάσας χεροῖν,
ῥίψας ἀπ᾽ ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα,
Πυλάδην μὲν εἵλετ᾽ ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
δμῶας δ᾽ ἀπωθεῖ. καὶ λαβὼν μόσχου πόδα
λευκὰς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χέρα·
θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν, ἢ δρομεὺς
δισσοὺς διαύλους ἱππείους διήνυσε,
κἀνεῖτο λαγόνας. ἱερὰ δ᾽ εἰς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος, ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
σπλάγχνοις. πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
χὠ μὲν σκυθράζει· δεσπότης δ᾽ ἀνιστορεῖ,
τί χρῆμ᾽ ἀθυμεῖς, ὦ ξέν᾽; ὀρρωδῶ τινα
δόλον θυραῖον. ἔστι δ᾽ ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς, πολέμιός τ᾽ ἐμοῖς δόμοις.
ὁ δ᾽ εἶπε. φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,

εἶδός τι μαχαίρας ἡ δωρὶς

πόλεως ἀγρέσταν; οὐχ' ὅπως πυεκέρων
θοινασόμεσθα, φθιάδ' ἀντὶ δωρικῆς
οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ', ἀπορρήξω χέλυν.
λαβὼν δὲ κοπίδα σπλάγχνα δ' Αἴγισθος λαβὼν,
ἤθρει διαιρῶν· τοῦ δὲ νεύοντος κάτω,
ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν,
εἰς σφονδύλους ἔπαισε· νωτιαῖα δὲ
ἔρρηξεν ἄρθρα. πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω,
ἤσπαιρεν, ἠλάλαζε δυσθνήσκων φόνῳ.
δμῶες δ' ἰδόντες, εὐθὺς ἦξαν εἰς δόρυ,
πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'· ἀνδρίας δ' ὕπο
ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη
Πυλάδης Ὀρέστης τ'· εἶπε δ' οὐχὶ δυσμενὴς
ἥκω πόλει τῇδ', οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν.
φονέα τε πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
τλήμων Ὀρέστης. ἀλλὰ μή με κτείνετε
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ', ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας. ἐγνώσθη δ' ὕπο
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες, ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δέ σοι
κάρα γ' ἐπιδείξων οὐχὶ γοργόνος φέρων,
ἀλλ' ὃν στυγεῖς Αἴγισθον. αἷμα δ' αἵματος
πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.
χοριαμβικὴ χορ. ἀναπαιστικὴ στρο. θὲς εἰς χορὸν ὦ φίλα ἴχνος
ὡς νεβρὸς, οὐράνιον

Digitized by Google

πηδήματα κουφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
νίκας στεφανοφορίαν
κρείσσω τοῖς παρ' ἀλφειοῦ ῥεέθροις τελέσας
κασίγνητος σέθεν. ἀλλ' ἐπάειδε
καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ.
ἠλέ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας,
ὦ γαῖα καὶ νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοὐμὸν, ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
φέρ' οἷα δὴ 'χω καὶ δόμοι κεύθουσί μου
κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι φίλαι,
στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.
σὺ μὲν νῦν ἀγάλματ' ἄειρε
κρατί· πόδα δ' ἁμέτερον
χωρήσεται μούσαισι χόρευμα φίλον.
νῦν οἱ πάρος ἁμέτεροι
γαίας τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆες
δικαίως, τοὺς δ' ἀδίκους καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ.
ἠλέ. ὦ καλλίνικε πατρὸς ἐκ νικηφόρου
γεγὼς Ὀρέστα τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναδήματα.
ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δραμὼν
ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανὼν
Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
σύ τ' ὦ παρασπίς, ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου

παίδευμα Πυλάδη, στέφανον δ᾽ ἐξ ἐμῆς χερὸς
δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῷδ᾽ ἴσον μέρος
ἀγῶνος· ἀεὶ δ᾽ εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.
ὀρε. θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον Ἠλέκτρα τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ᾽, εἶτα κἄμ᾽ ἐπαίνεσον
τὸν τῶν θεῶν τε, τῆς τύχης θ᾽ ὑπηρέτην.
ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ᾽ ἔργοις κτανὼν
Αἴγισθον. ὡς δὲ τῷ σάφ᾽ εἰδέναι τάδε
προσθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
ὃν εἴτε χρῄζεις, θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες,
ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν αἰθέρος τέκνοις
πήξασ᾽, ἔρεισον σκόλοπι: σὸς γάρ ἐστι νῦν
δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.
ἠλε. αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ᾽ εἰπεῖν ὅμως.
ὀρε. τί χρῆμα; λέξον ὡς φόβου γ᾽ ἔξωθεν εἶ.
ἠλε. νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
ὀρε. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.
ἠλε. δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.
ὀρε. λέγ᾽ εἴ τι χρῄζεις σύγγονον· ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
ἠλε. εἶεν. τίν᾽ ἀρχὴν πρῶτά σ᾽ ἐξείπω κακῶν;
ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δι᾽ ὄρθρων γ᾽ οὔποτ᾽ ἐξελίμπανον
θρυλοῦσ᾽ ἅ γ᾽ εἰπεῖν ἤθελον κατ᾽ ὄμμα σὸν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθεν. νῦν οὖν ἐσμέν. ἀποδοῦναι δέ σοι

ἐκεῖν', ἅ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με, κὠρφανὴν φίλου πατρὸς
καὶ τόνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένος.
κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ', ἄνδρα τ' ἔκτανες
στρατηλατοῦνθ' Ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν Φρύγας.
εἰς τοῦτο δ' ἦλθες ἀμαθίας, ὥστ' ἤλπισας
ὡς εἰς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξεις κακὴν
γήμας· ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη.
„ ἴστω δ' ὅταν τις διολέσας δάμαρτά του
„ κρυπταῖσιν εὐναῖς, εἶτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν·
„ δύστηνός ἐστιν εἰ δοκεῖ, τὸ σωφρονεῖν
„ ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' ᾤκεις, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς.
ᾔδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δὲ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη·
ἄμφω πονηρὼ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,
κείνη τε τὴν σὴν καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν·
πᾶσιν δ' ἐν Ἀργείοισιν ἤκουες τάδε.
ὁ τῆς γυναικός, οὐχὶ τἀνδρὸς ἡ γυνή.
„ καίτοι τόδ' αἰσχρόν, προστατεῖν γε δωμάτων
„ γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα· κἀκείνους στυγῶ
„ τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
„ οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.
„ ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη,
„ τἀνδρὸς μὲν οὐδείς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
ὃ δ' ἠπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα,

Digitized by Google

ηὔχεις τις εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων.
» τὰ δ' οὐδὲν, εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον.
» ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα·
» ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά.
» ὁ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνὼν,
» ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
ἃ δ' εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι,
ὕβριζες ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
κάλλει τ' ἀραρών. ἀλλ' ἐμοί γ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τ' ἀνδρείου τρόπου.
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν, ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
ἔρρ' οὐδὲν εἰδώς. ὧν ἐφευρεθεὶς χρόνῳ
» δίκην δέδωκας, ὧδέ τις κακοῦργος ὢν.
» μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
» νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν πέλας
» γραμμῆς ἵκηται, καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
χορ. ἔπραξε δεινά. δεινὰ δ' ἀντέδωκέ σοι,
» καὶ τῷδ'. ἔχει γὰρ ἡ δίκη μέγα σθένος.
ὀρέ. εἶεν. κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἴσω χρεὼν,
σκότῳ τε δοῦναι δμῶες, ὡς ὅταν μόλῃ
μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε, μὴ εἰσίδῃ νεκρόν.
ἠλέ. ἐπίσχες. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
ὀρέ. τί δ' ἐκ Μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὁρᾷς;
ἠλέ. οὐκ. ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν ἥ μ' ἐγείνατο.

ὀρέ καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται.
ἠλέ καὶ μὴν ὄχοισι καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
ὀρέ τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἦ φονεύσομεν;
ἠλέ μῶν σ' οἶκτος εἷλε μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
ὀρέ φεῦ.
πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κἄτεκεν;
ἠλέ ὥσπερ πατέρα σὸν ἥδε κἀμὸν ὤλεσεν.
ὀρέ ὦ Φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας.
ἠλέ ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί;
ὀρέ ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
ἠλέ βλάπτῃ δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
ὀρέ μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.
ἠλέ καὶ μὴν γ' ἀμύνων πατρὶ, δυσσεβὴς ἔσῃ.
ὀρέ ἐγὼ δὲ μητρὸς τοῦ φόνου δώσω δίκας.
ἠλέ τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθῇς τιμωρίαν;
ὀρέ ἆρ' αὔτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῷ;
ἠλέ ἱερὸν καθίζων τρίποδ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
ὀρέ οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τάδε.
ἠλέ οὐ, μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς.
ὀρέ ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;
ἠλέ ᾧ καὶ πόσιν καθεῖλες, Αἴγισθον κτανών.
ὀρέ εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος.
καὶ δεινὰ δράσω γ', εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
ἔστω· πικρὸν δὲ, χ' ἡδύ τ' ἀγώνισμά μοι.
προ. χορ. ἰὼ βασίλεια γύναι χθονὸς ἀργείας
παῖ Τυνδάρεω,

καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
Διὸς, οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
ναίουσι, βροτῶν ἐν ἁλὸς ῥοθίοις
τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας,
πλούτου, μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καιρὸς ὦ βασίλεια.
κλυ ἔκβητ' ἀπήνης Τρῳάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι
φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε Τρῳάδος χθονὸς
ἐξαίρετ' ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα,
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.
ἠλέ. οὔκουν ἐγὼ δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
δόμων πατρῴων, δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους.
μῆτερ λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός;
κλυ δοῦλαι πάρεισιν αἵδε, μὴ σύ μοι πόνει.
ἠλέ τί δ' αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπῴκισας δόμων;
ἠρημένων δὲ δωμάτων ἠρήμεθα,
ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφανοὶ λελειμμέναι.
κλυ. τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλεύματα,
εἰς οὓς ἐχρῆν ἥκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.
» λέξω δὲ καίτοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
» γυναῖκα, γλώσσῃ πικρότης ἔνεστί τις,
ὡς μὲν παρ' ἡμῖν οὐ καλῶς. τὸ πρᾶγμα δὲ

μαθόντα σ', ἣν μὲν ἀξίαν μισεῖν ἔχεις,
στυγεῖν δίκαιον· εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν;
ἡμᾶς δέδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρί,
οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἃ γεινάμην ἐγώ·
κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως
λέκτροισι πείσας, ᾤχετ' ἐκ δόμων ἄγων
πρυμνοῦχον αὖλιν· ἔνθ' ὑπερτείνας πύλας
λευκὴν διῆμησ' Ἰφιγόνης παρηίδα.
κεἰ μὲν πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος,
ἢ δῶμ' ὀνήσων, τἄλλα τ' ἐκσώζων τέκνα,
ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, συγγνωστά γ' ἦν.
νῦν δ' οὕνεχ' Ἑλένης μάργος ἦν, ὅ τ' αὖ λαβὼν
ἄλοχον κολάζειν προδότην οὐκ ἠπίστατο.
τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὴν διώλεσεν.
ἐπὶ τοῖσδέ τοι νῦν, καίπερ ἠδικημένη,
οὐκ ἠγριούμην, οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν·
ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἔνθεον κόρην,
λέκτροις τ' ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύο
ἐν τοῖς αὐτοῖσι δώμασι κατεῖχ' ὁμοῦ.
» μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
» ὅταν δ' ὑπόντος τοῦδ' ἁμαρτάνῃ πόσις,
» τἄνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
» γυνὴ τὸν ἄνδρα, χἄτερον κτᾶσθαι φίλον·
» κἄπειτ' ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
» οἱ δ' αἴτιοι τῶνδ', οὐ κλύουσ' ἄνδρες κακῶς.
εἰ δ' ἐκ δόμων ἥρπαστο Μενέλεως λάθρα,

κτανεῖν Ὀρέστην χρῆν κασιγνήτης πόσιν,
Μενέλαον ὡς σώσαιμι· σὸς δ᾽ ἂν πῶς πατὴρ
ἠνέσχετ᾽ ἂν ταῦτ᾽; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
κτείνοντα χρῆν τἄμ᾽, ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου παθεῖν;
ἔκτειν᾽, ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορεύσιμον
πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν
τίς ἂν πατρός σου φόνον ἐκοινώνησέ μοι.
λέγ᾽ εἴ τι χρῄζεις. κἀντίθες παρρησίᾳ,
ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.
ἠλέ δίκαι᾽ ἔλεξας· ἡ δίκη δ᾽ αἰσχρῶς ἔχει.
» γυναῖκα γὰρ χρῆν πάντα συγχωρεῖν πόσει,
» ἥτις φρενήρης. εἰ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
οὐδ᾽ εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκει λόγων.
μέμνησο μῆτερ οἷς ἔλεξας ὑστάτοις
λόγοις, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παρρησίαν.
κλυ καὶ νῦν γέ φημι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τέκνον.
ἠλέ ἆρα κλύουσα μῆτερ, εἶτ᾽ ἔρξεις κακῶς;
κλυ οὐκ ἔστι. τῇ σῇ δ᾽ ἡδὺ προσθήσω φρενί.
ἠλέ λέγοιμ᾽ ἄν. ἀρχὴ δ᾽ ἥδε μοι προοιμίου.
εἴθ᾽ εἶχες ὦ τεκοῦσα βελτίους φρένας·
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει,
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ᾽ ἔφυτε συγγόνω
ἄμφω ματαίω, Κάστορός τ᾽ οὐκ ἀξίω.
ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ᾽, ἑκοῦσ᾽ ἀπώλετο·
σὺ δ᾽ ἄνδρ᾽ ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν προτείνουσ᾽ ὡς ὑπὲρ τέκνου, πόσιν

ἔκτειναι σ᾽· οὐ γὰρ ὡς ἔγωγ᾽ ἴσασιν εὖ,
ἣ τῆς θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγάς,
νέον τ᾽ ἀπ᾽ οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου,
ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.
» γυνὴ δ᾽ ἀπόντος ἀνδρὸς ἥτις ἐκ δόμων
» εἰς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ᾽ ὡς οὖσαν κακήν.
» οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύρασιν εὐπρεπὲς
» φαίνειν πρόσωπον, ἤν τι μὴ ζητῇ κακόν.
μόνη δὲ πασῶν οἶδ᾽ ἐγὼ σ᾽ Ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ Τρώων εὐτυχῆ, κεχαρμένην,
εἰ δ᾽ ἧσσον εἴη, συννεφοῦσαν ὄμματα,
Ἀγαμέμνον᾽ οὐ χρῄζουσαν ἐκ Τροίας μολεῖν.
καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι,
ἄνδρ᾽ εἶχες οὐ κακίον᾽ Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν Ἑλλὰς αὑτῆς εἵλετο στρατηλάτην.
Ἑλένης δ᾽ ἀδελφῆς τοιάδ᾽ ἐξειργασμένης,
» ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν· τὰ γὰρ κακὰ
» παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν, εἰσοψίν τ᾽ ἔχει.
εἰ δ᾽ ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ᾽ ἔκτεινε πατήρ,
ἐγὼ τί σ᾽ ἠδίκησ᾽, ἐμός τε σύγγονος;
πῶς οὐ πόσιν κτείνασ᾽, οὐ πατρῴους δόμους
ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ᾽ ἀπηνέγκω λέχη
τἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη;
κοὔτ᾽ ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
οὔτ᾽ ἀντ᾽ ἐμοῦ τέθνηκε, δὶς τόσως ἐμὲ
κτείνασ᾽ ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ᾽ ἀμείψεται

Digitized by Google

φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ;
καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ τιμωρούμενοι.
εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα.
» ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ 'ὐγένειαν εἰσιδὼν
» γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
» μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.
χορ » τύχη γυναικῶν εἰς γάμους· τὰ μὲν γὰρ εὖ,
» τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.
κλυ ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί.
ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἱ μὲν εἰσὶν ἀρσένων,
οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
συγγνώσομαί σοι. καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
χαίρω τι τέκνον τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
σὺ δ' ὧδ' ἄλουτος καὶ δυσείματος χρόα
λεχὼ, νεογνὸν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ὡς μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν.
ἠλέ ὀψὲ στενάζεις, ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
πῶς οὐ κομίζῃ παῖδ' ἀλητεύοντα σόν;
κλυ δέδοικα. τοὐμὸν δ', οὐχὶ τοὐκείνου σκοπῶ.
πατρὸς γὰρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.
ἠλέ τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
κλυ τρόποι τοιοῦτοι. καὶ σὺ δ' αὐθάδης ἔφυς.
ἠλέ ἀλγῶ γὰρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.
κλυ καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔσται σοὶ βαρύς.

Digitized by Google

ἠλε΄ φρονεῖ μέγ'· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.
κλυ ὁρᾷς αὖ αὖ σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα.
ἠλε΄ σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν ὡς δέδοικ' ἐγώ.
κλυ παῦσαι λόγων τῶνδ'· ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις τέκνον;
ἠλε΄ ἤκουσας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχευμάτων·
τούτων ὕπερ μου θῦσον· οὐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ
δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς ὡς νομίζεται.
τρίβων γὰρ οὐκ εἰμ', ἄτοκος οὖσ' ἐν τῷ πάρος.
κλυ Ἄλλως τόδ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
ἠλε΄ αὐτὴ λόχευον, κἄτεκον μόνη βρέφος.
κλυ οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;
ἠλέ » πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
κλυ ἀλλ' εἶμι· παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
τήνδ', εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν οὗ πόσις θυηπολεῖ
νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους ὀπάονες
φάτναις ἄγοντες πρόσθεθ'· ἡνίκ' ἂν δέ με
δοκῆτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε. δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
ἠλε΄ χώρει πένητας εἰς δόμους· φρούρει δέ μοι
μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους.
θύσεις γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσι θύειν.
κανοῦν δ' ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσῇ
πληγεῖσα. νυμφεύσει δὲ κἀν ᾅδου δόμοις
ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τοσήνδ' ἐγὼ

θύσω χάριν σοι, σὺ δ' ἐμοὶ δίκην πατρός.

χορ ἀμοιβαὶ κακῶν μετά-
στρο. τροποι πνέου-
σιν αὖραι δόμων.
τότε μὲν λουτροῖς
ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,
ἰάχησε δὲ στέγα, λάινοί
τε θριγκοὶ δόμων, τάδ' ἐνέποντος. ὦ
σχετλία τί με γύναι φονεύεις, φίλαν
πατρίδα δεκέτεσιν ἐν σποραῖ-
σιν ἐλθόντ' ἐμάν;

ἀντιστρο: παλίρροισ δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκα
διαδρόμου λέχουσ, μελέαν ἃ πόσιν
χρόνιον ἱκόμενον εἰσ οἴκουσ,
κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε', ὀ-
ξυθήκτῳ βέλει ἔκανεν αὐτόχειρ,
πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλήμων
πόσισ ὅ τι ποτὲ τὰν τάλαι-
ναν ἔσχε κακόν.
ὀρεία τις ὡς λέαιν' ὀργάδων
δρύοχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.

κλυ ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.
χορ κλύεις ὑπώροφον βοάν;
κλυ ἰώ μοι μοι.
χορ ᾤμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης,
νέμει τοι δίκαν θεὸς ὅταν τύχῃ.

σχέτλια μὲν ἔπαθεν, ἀνόσια δ' εἰργάσω,
τάλαιν' εὐνέταν.
ἀλλ' οἵδε, μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι
πεφυρμένοι, βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα.
τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
τῶν Ταντάλειων, οὐδ' ἔφυ ποτ', ἐκγόνων.
ὀρε. ἰὼ γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν,
ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια μυσαρά.
δίγονα σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα, πλαγᾶ
χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων.
ἠλε. δακρύτ' ἄγαν ὦ σύγγον'. αἰτία δ' ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἔμολον ἁ τάλαινα ματρὶ τᾶ-
δ', ἅ μ' ἔτικτε κούραν.
ἰὼ τύχας σᾶς. τύχας μᾶτερ τεκοῦ-
σ' ἄλαστα μέλεα
καὶ πέρα γε παθοῦσα σῶν
τέκνων ὕπαι·
πατρὸς δ' ἔτι-
σας φόνον δικαίως.
ὀρε. ἰὼ Φοῖβ' ἀνύμνησας δίκαν,
ἄφαντα φανερὰ δ' ἐξέπρα-
ξας ἄχεα, φόνια δ' ὤπασας λέχε' ἀπὸ γᾶς
τᾶς Ἑλλανίδος·
τίνα δ' ἑτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος;
τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται;

μητέρα κτανόντος;

ἠλέ. ἰώ μοι μοι. ποῖ δ' ἐγώ;
τίν' εἰς χῶρον;
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
νυμφικὰς ἐς εὐνάς;

ὀρέ. πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν
μετεστάθη πρὸς αὔραν.
φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότ' οὐ φρονοῦσα.
δεινὰ δ' εἰργάσω φίλα
κασίγνητον οὐκ ἐθέλοντα.
κατεῖδες οἷον ἁ τάλαιν' ἔξω πέπλων
ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς;
ἰώ μοι μοι. πρὸς πέδῳ
τιθεῖσα γόνιμα μέλεα, τὰν κόμαν δ' ἐγώ.

ἠλέ. σάφ' οἶδα δι' ὀδύνας ἔβας,
ἰήιον κλύων γόον
μητρός, ἅ σ' ἔτικτε.

ὀρέ. βοὰν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν
τιθεῖσα χέρας.
τέκος ἐμὸν λιταίνω.
παρῄδων τ' ἐξ ἐμᾶν
ἐκρίμναθ', ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.

χορ. τάλαινα πῶς ἔτλας φόνον
δι' ὀμμάτων ἰδεῖν σέθεν,
μητρὸς ἐκπνεούσας;

ὀρέ. ἐγὼ μὲν ἀμβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖ-

σι, φασγάνῳ κατηρξάμαν,
ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.

ἠλε. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι·
ξίφους τ' ἐφαψάμην ἅμα.

χορ. δεινότατον παθέων ἔρεξας.
λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος.
πέπλοις καὶ καθάρμοσον σφαγάς.
φονέας ἔτικτες ἆρά σοι.

ἠλε. ἰδοὺ φίλαν τε, κοὐ φίλαν,
φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν,
τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.

χορ. ἀλλ' οἵδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
φαίνουσί τινες δαίμονες, ἢ θεῶν
τῶν οὐρανίων· οὐ γὰρ θνητῶν
γ' ἥδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανερὰν
ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;

διόσκ. Ἀγαμέμνονος παῖ, κλῦθι· δίπτυχοι δέ σε
καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι διόσκοροι,
κάστωρ, κασίγνητός τε Πολυδεύκης ὅδε.
δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς ἐσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος δὲ σῆς.
δίκαια μὲν νῦν ἥδ' ἔχει. σὺ δ' οὐχὶ δρᾷς.
φοῖβός τε φοῖβος. ἀλλ' ἄναξ γάρ ἐστ' ἐμός,
σιγῶ. σοφὸς δ' ὢν, οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα. τἀντεῦθεν δὲ χρὴ

Digitized by Google

πράσσειν ἃ μοῖρα, Ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
Πυλάδῃ μὲν Ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
σὺ δ' Ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν
τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήν.
δειναὶ δὲ κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαί,
τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπτυξον. εἴρξει γάρ νιν ἐπτοημένας
δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
γοργῶπ' ὑπερτείνουσα σοῦ κάρα κύκλον.
ἔστιν δ' Ἄρεός τις ὄχθος· οὗ πρῶτον θεοὶ
ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι·
Ἁλιρρόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἄρης,
μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ'· ἵν' εὐσεβεστάτη
ψῆφος, βεβαία τ' ἐστὶν ἔκ τε τοῦ θεοῖς.
ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ
ψῆφοι τεθεῖσαι· λοξίας γὰρ αἰτίαν
εἰς αὐ[illegible] οἴσει, μητέρος χρήσας φόνον.
καὶ τ[illegible] λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
νικᾶ[illegible]ας ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι,
πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός.
σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς

Digitized by Google

οἰκεῖν, λυκαίου πλησίον σηκώματος.
ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον. τόνδε δ' Αἰγίσθου νέκυν,
Ἀργεῖοι πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.
μητέρα δὲ τὴν σὴν, ἄρτι ναυπλίαν παρὼν
Μενέλαος ἐξ οὗ Τρωικὴν εἷλε χθόνα,
Ἑλένη τε θάψει. Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
ἥκει λιποῦσ' Αἴγυπτον. οὐδ' ἦλθε φρύγας.
Ζεὺς δ' ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς Ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
Ἀχαιΐδος γῆς οἴκαδ' εἰσπορευέτω,
καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
Φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δότω πλούτου βάρος.
σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ,
χώρει πρὸς οἶκον κεκροπίας εὐδαίμονα.
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου,
εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

χορ. ὦ παῖδε Διός, θέμις εἰς φθογγὰς
τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;

διοσκ. θέμις· οὐ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις.

ὀρέ. κἀμοὶ μύθου μέτα Τυνδαρίδαι; Ἠλ.

διοσκ. καὶ σοί· φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
πρᾶξιν φονίαν.

χορ. πῶς ὄντε θεώ, τῆσδέ τ' ἀδελφὼ
τῆς καταφθιμένης

οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις;
διόσκ. μοίρας ἀνάγκης ἦγ' εἰς τὸ χρεὼν,
φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.
ἠλέ. τί δαί μ' Ἀπόλλων; ποῖοι χρησμοὶ
φονίαν ἔδοσαν μητρὶ γενέσθαι;
διόσκ. κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι.
μία δ' ἀμφοτέρους
ἄτη πατέρων διέκναισεν.
ὀρέ. ὦ σύγγονέ μοι. χρονίαν σ' ἐσιδὼν,
τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι,
καὶ σ' ἀπολείψω σοῦ λειπόμενος.
διόσκ. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος. οὐχ ἥ-
δ' οἰκτρὰ πέπονθε, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν Ἀργείων.
ὀρέ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους,
ἢ γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν;
ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι, φόνον
μητέρος ὑφέξω.
διόσκ. θάρσει· Παλλάδος ὁσίαν ἥξεις
πόλιν, ἀλλ' ἀνέχου.
ἠλέ. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον
σύγγονε φίλτατε.
διὰ γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῴων
μελάθρων, μητρὸς φόνιοι κατάραι.
ὀρέ. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα, θανόντος

Digitized by Google

δ' ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον.
διόσκ φεῦ φεῦ.
δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.
ἔνι γὰρ κἀμοὶ, τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων.
ὀρέ οὐκέτι σ' ὄψομαι.
ἠλέ οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
ὀρέ τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σου.
ἠλέ ὦ χαῖρε πόλις.
χαίρετε δ' ὑμεῖς
πολλὰ πολίτιδες.
ὀρέ ὦ πιστοτάτη,
στείχεις ἤδη;
ἠλέ στείχω βλέφαρον τέγγουσ' ἁπαλόν.
ὀρέ Πυλάδη, χαίρων ἴθι· νυμφεύου
δέμας Ἠλέκτρας.
διόσκ τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας
τάσδ' ὑποφεύγων, στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν.
δεινὸν γὰρ ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναί.
δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι.
νὼ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ
σώζον τε ναῶν πρῴρας ἐναύλους,
διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλάκος,
τοῖς μὲν μυσαροῖς, οὐκ ἐπαρήγομεν.

οἷσι δ᾽ ὅσιον, καὶ τὸ δίκαιον,
φίλον ἐν βιότῳ, τούτοις χαλεπῶν
ἐκλύοντες μόχθων, σῴζομεν.
» οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω,
» μηδ᾽ ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω.
θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.
χορ. χαίρετε. χαίρειν δ᾽ ὅστις δύναται,
καὶ ξυντυγχάνει μήτινι κήδει
θνητῶν εὐδαίμονα πράσσειν.

ΤΈΛΟΣ.

Α Β Γ Δ Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια.

59

Digitized by Google

60

Digitized by Google

Digitized by Google

Euripidis Tragoediarum XVII.
Volumen alterum.

Digitized by Google

Euripidis Tragoediarum XVII.
Volumen alterum.

Digitized by Google